

CITÁTY SV. TEREZIE Z LISIEUX

1. Ježíš nám dává najevo, že Ho zaujmou právě ty nejmenší skutky, vykonané z lásky. Kdyby bylo zapotřebí dělat velké věci, jakými politování hodnými bychom byli... Ale jak jsme šťastni, neboť Ježíš se nechá spoutat nejmenšími věcmi...
2. Bůh obyčejně dopouští, abychom trpěli týmiž slabostmi, které se nám nelíbí na jiných: zapomnětlivost, neúmyslná nedbalost, únava... Pak je celkem přirozené, že promineme chyby, do kterých jsme sami upadli.
3. Na otázku „jak jste nabyla tenhle nezničitelný, vám tak vlastní pokoj?“, odpověděla: „zapomněla jsem na sebe a pokusila jsem se v ničem nehledat sebe.“
4. Není nic blahodárnějšího než dobře smýšlet o svém bližním.
5. Často stačí jediné slovo, jediný milý úsměv, abychom potěšili znechuceného člověka.
6. Tešte se v pokoji z radosti, kterou vám Bůh daruje a nezneklidňujte se pro budoucnost. On má pro nás připraveny nové milosti a mnohé útěchy. Jsem o tom přesvědčená.
7. Chtěla bych zachraňovat lidi a pro ně zapomenout na sebe.
8. Když mnoho trpím a utrpení se stále zesiluje, nebojím se. Bůh mi dá sílu. Neopustí...
9. Duše bez mlčení je jako město bez opevnění. Kdo usiluje o mlčení, zachová svou duši.
10. Abychom mohli kráčet po Malé cestě, musíme být pokorní, chudí duchem a jednoduší.
11. Má umrtvování spočívala v tom, že jsem ovládala svou vůli, která se vždy chtěla prosadit, že jsem neprotiřečila, že jsem dělala malé služby tak aby si je nikdo nepovšimnul.
12. Je to pravda: „Láska se nevymlouvá na nemožné, protože si myslí, že všechno smí a všechno může“. Opravdu jenom láska k Ježíši mi mohla dát sílu přemoci všechny těžkosti.

13. Ať se stane vůle Boží! Jenom v tom je možné nalézt pokoj.
14. Vždy vidím dobrou stránku věcí. Jsou lidé, kteří všechno berou z té nejtěžší strany. Já to dělám obráceně. Když nemám nic jiného nežli jenom těžké utrpení, když je nebe zatemněno, takže nevidím ani paprsek světla, v pořádku, raduji se z toho.
15. Mým nebem je vždy zůstat v Jeho přítomnosti, nazývat Ho svým Otcem a být Jeho dítětem.
16. Naše srdce je tam, kde je náš poklad a náš poklad je nahoře ve vlasti, kde nám Ježíš připravuje místo pro sebe.
17. Konat dobro bez Boží pomoci je stejně nemožné, jako nechat v noci svítit slunce.
18. Cítím, že Ježíš sám ve mně působí, když jsem milosrdná. Čím více se s ním sjednocuji, tím více miluji i své sestry.
19. Protože je Bůh tak velkodušný ke mně, i já chci být velkodušná k Němu.
20. Cítila jsem, že je lepší mluvit s Bohem než o Bohu, protože do duchovních rozhovorů se míchá mnoho sebelásky.
21. Mysli na to, že Ježíš ve svatostánku je tu pro tebe, jenom pro tebe.
22. Vůbec nejsem nešťastná. Bůh mi dává přesně to, co dokážu unést.
23. Bůh mi říká: „Dávej, dávej znovu a znovu a nestarej se o výsledek.“
24. Přistupuj často ke svatému přijímání, velmi často. Je to jediný léčivý prostředek, jestliže se chceš vyléčit.
25. Srdce, které se daruje Bohu, neztratí svou přirozenou něžnost. Naopak, tato něžnost roste tím více, čím je čistější a božtější.

26. Milovat znamená dát všechno a dát sebe sama.
27. Služte Bohu v pokoji a v radosti. Připomínejte si, že náš Bůh je Bohem pokoje.
28. Abychom milovali Ježíše a stali se obětmi jeho lásky, stráví a přetvoří nás tato láska tím snáze, čím jsme slabší a bídňější. Dostačí jen touha obětovat se. Ale musíme milovat svou chudobu a slabost, a právě to je nesnadné.
29. Svatost nezáleží v tom nebo onom cvičení, nýbrž ve sklonu srdce, který nás činí pokornými a malými v rukou Božích, přesvědčenými o vlastní slabosti a směle spoléhajícími na jeho otcovskou dobrotu.
30. Dovedeš-li klidně snášet trapný pohled na své chyby, bude tvá duše božskému Mistru příjemným útočištěm; budeš tím ovšem trpět, protože jsi pak ve vlastním domě vystrčena za dveře, ale neboj se!
31. Čím chudší jsi, tím víc tě bude Ježíš milovat.
32. Kdyby, což je nemožno, ani Bůh neviděl mé dobré skutky, nermoutilo by mě to. Miluji ho tak velice, že bych mu chtěla působit radost, aniž by věděl, že jsem to já.
33. Sláva mého Ježíše je veškerá má čest; odevzdávám mu svou, a když se zdá, že na mne zapomíná, nechť může se mnou dělat, co se mu zlíbí, protože už nenáležím sobě, nýbrž Jemu.
34. Můj Bože, neučiníš-li, co si přeji, budu tě milovat ještě více.
35. Dávám přednost jednotvárným skrytým obětem přede všemi vytrženými.
36. Milujme Ježíše tak, že trpíme vše, co chce, i vyprahlost a zdánlivý chlad. Milovat Ježíše, i když necítíme sladkost té lásky, to je veliká láska, to je mučednictví... Nuže, zemřeme jako mučednice!
37. Mnohé duše se omlouvají: Nemám síly k té oběti! Ale ať si učiní násilí! To je někdy nesnadno; Bůh však nikdy neodpírá první milost, která nám dodává odvahy, abychom se přemohli; jestliže s ní duše působí, dostane se jí hned světla, srdce se posilní a duše dobývá vítězství za vítězstvím.
38. Tvorové neuvidí námahu, jakou mně všechno stojí. Zůstane skryta v mém srdci. Snažím se o to, aby se na mně zapomnělo, a chtěla bych, aby mně nikdo neviděl, jenom Ježíš. Co na tom záleží, jestli druhým připadám ubohá, hloupá, bez ducha a bez talentu.

39. Ježíš nám dává najevo, že Ho zaujmou právě ty nejmenší skutky, vykonané z lásky. Kdyby bylo zapotřebí dělat velké věci, jakými politování hodnými bychom byli... Ale jak jsme šťastni, neboť Ježíš se nechá spoutat nejmenšími věcmi...
40. Bůh obvykle dopouští, abychom trpěli týmiž slabostmi, které se nám nelíbí na jiných: zapomnětlivost, neúmyslná nedbalost, únava... Pak je celkem přirozené, že promineme chyby, do kterých jsme sami upadli.
41. Na otázku „jak jste nabyli tenhle nezničitelný, vám tak vlastní pokoj?“, odpověděla: „zapomněla jsem na sebe a pokusila jsem se v ničem nehledat sebe.“
42. Není nic blahodárnějšího než dobře smýšlet o svém bližním.
43. Často stačí jediné slovo, jediný milý úsměv, abychom potěšili znechuceného člověka.
44. Tešte se v pokoji z radosti, kterou vám Bůh daruje a nezneklidňujte se pro budoucnost. On má pro nás připraveny nové milosti a mnohé útěchy. Jsem o tom přesvědčená.
45. Chtěla bych zachraňovat lidi a pro ně zapomenout na sebe.
46. Když mnoho trpím a utrpení se stále zesiluje, nebojím se. Bůh mi dá sílu. Neopustí...
47. Duše bez mlčení je jako město bez opevnění. Kdo usiluje o mlčení, zachová svou duši.
48. Abychom mohli kráčet po Malé cestě, musíme být pokorní, chudí duchem a jednoduší.
49. Má umrtvování spočívala v tom, že jsem ovládala svou vůli, která se vždy chtěla prosadit, že jsem neprotiřečila, že jsem dělala malé služby tak aby si je nikdo nepovšimnul.
50. Je to pravda: „Láska se nevymlouvá na nemožné, protože si myslí, že všechno smí a všechno může“. Opravdu jenom láska k Ježíši mi mohla dát sílu přemoci všechny těžkosti.
51. Ať se stane vůle Boží! Jenom v tom je možné nalézt pokoj.

52. Vždy vidím dobrou stránku věcí. Jsou lidé, kteří všechno berou z té nejtěžší strany. Já to dělám obráceně. Když nemám nic jiného nežli jenom těžké utrpení, když je nebe zatemněno, takže nevidím ani paprsek světla, v pořádku, raduji se z toho.
53. Mým nebem je vždy zůstat v Jeho přítomnosti, nazývat Ho svým Otcem a být Jeho dítětem.
54. Naše srdce je tam, kde je náš poklad a náš poklad je nahoře ve vlasti, kde nám Ježíš připravuje místo pro sebe.
55. Konat dobro bez Boží pomoci je stejně nemožné, jako nechat v noci svítit slunce.
56. Cítím, že Ježíš sám ve mně působí, když jsem milosrdná. Čím více se s ním sjednocuji, tím více miluji i své sestry.
57. Protože je Bůh tak velkodušný ke mně, i já chci být velkodušná k Němu.
58. Cítila jsem, že je lepší mluvit s Bohem než o Bohu, protože do duchovních rozhovorů se míchá mnoho sebelásky.
59. Mysli na to, že Ježíš ve svatostánku je tu pro tebe, jenom pro tebe.
60. Vůbec nejsem nešťastná. Bůh mi dává přesně to, co dokážu unést.
61. Bůh mi říká: „Dávej, dávej znovu a znovu a nestarej se o výsledek.“
62. Přistupuj často ke svatému přijímání, velmi často. Je to jediný léčivý prostředek, jestliže se chceš vyléčit.
63. Srdce, které se daruje Bohu, neztratí svou přirozenou něžnost. Naopak, tato něžnost roste tím více, čím je čistější a božstější.
64. Milovat znamená dát všechno a dát sebe sama.

65. Služte Bohu v pokoji a v radosti. Připomínejte si, že náš Bůh je Bohem pokoje.
66. Abychom milovali Ježíše a stali se obětmi jeho lásky, stráví a přetvoří nás tato láska tím snáze, čím jsme slabší a bídňější. Dostačí jen touha obětovat se. Ale musíme milovat svou chudobu a slabost, a právě to je nesnadné.
67. Svatost nezáleží v tom nebo onom cvičení, nýbrž ve sklonu srdce, který nás činí pokornými a malými v rukou Božích, přesvědčenými o vlastní slabosti a směle spoléhajícími na jeho otcovskou dobrotu.
68. Dovedeš-li klidně snášet trapný pohled na své chyby, bude tvá duše božskému Mistru příjemným útočištěm; budeš tím ovšem trpět, protože jsi pak ve vlastním domě vystrčena za dveře, ale neboj se!
69. Čím chudší jsi, tím víc tě bude Ježíš milovat.
70. Kdyby, což je nemožno, ani Bůh neviděl mé dobré skutky, nermoutilo by mě to. Miluji ho tak velice, že bych mu chtěla působit radost, aniž by věděl, že jsem to já.
71. Sláva mého Ježíše je veškerá má čest; odevzdávám mu svou, a když se zdá, že na mne zapomíná, nechť může se mnou dělat, co se mu zlíbí, protože už nenáležím sobě, nýbrž Jemu.
72. Můj Bože, neučiníš-li, co si přeji, budu tě milovat ještě více.
73. Dávám přednost jednotvárným skrytým obětem přede všemi vytrženými.
74. Milujme Ježíše tak, že trpíme vše, co chce, i vyprahlost a zdánlivý chlad. Milovat Ježíše, i když necítíme sladkost té lásky, to je veliká láska, to je mučednictví... Nuže, zemřeme jako mučednice!
75. Mnohé duše se omlouvají: Nemám síly k té oběti! Ale ať si učiní násilí! To je někdy nesnadno; Bůh však nikdy neodpírá první milost, která nám dodává odvahy, abychom se přemohli; jestliže s ní duše působí, dostane se jí hned světla, srdce se posílí a duše dobývá vítězství za vítězstvím.
76. Tvorové neuvidí námahu, jakou mně všechno stojí. Zůstane skryta v mém srdci. Snažím se o to, aby se na mně zapomnělo, a chtěla bych, aby mně nikdo neviděl, jenom Ježíš. Co na tom záleží, jestli druhým připadám ubohá, hloupá, bez ducha a bez talentu.

77. Ježíš nám dává najevo, že Ho zaujmou právě ty nejmenší skutky, vykonané z lásky. Kdyby bylo zapotřebí dělat velké věci, jakými politování hodnými bychom byli... Ale jak jsme šťastni, neboť Ježíš se nechá spoutat nejmenšími věcmi...
78. Bůh obvykle dopouští, abychom trpěli týmiž slabostmi, které se nám nelíbí na jiných: zapomnětlivost, neúmyslná nedbalost, únava... Pak je celkem přirozené, že promineme chyby, do kterých jsme sami upadli.
79. Na otázku „jak jste nabyla tenhle nezničitelný, vám tak vlastní pokoj?“, odpověděla: „zapomněla jsem na sebe a pokusila jsem se v ničem nehledat sebe.
80. Není nic blahodárnějšího než dobře smýšlet o svém bližním.
81. Často stačí jediné slovo, jediný milý úsměv, abychom potěšili znechuceného člověka.
82. Tešte se v pokoji z radosti, kterou vám Bůh daruje a nezneklidňujte se pro budoucnost. On má pro nás připraveny nové milosti a mnohé útěchy. Jsem o tom přesvědčená.
83. Chtěla bych zachraňovat lidi a pro ně zapomenout na sebe.
84. Když mnoho trpím a utrpení se stále zesiluje, nebojím se. Bůh mi dá sílu. Neopustí...
85. Duše bez mlčení je jako město bez opevnění. Kdo usiluje o mlčení, zachová svou duši.
86. Abychom mohli kráčet po Malé cestě, musíme být pokorní, chudí duchem a jednoduší.
87. Má umrtvování spočívala v tom, že jsem ovládala svou vůli, která se vždy chtěla prosadit, že jsem neprotiřečila, že jsem dělala malé služby tak aby si je nikdo nepovšimnul.
88. Je to pravda: „Láska se nevymlouvá na nemožné, protože si myslí, že všechno smí a všechno může“. Opravdu jenom láska k Ježíši mi mohla dát sílu přemoci všechny těžkosti.
89. Ať se stane vůle Boží! Jenom v tom je možné nalézt pokoj.

90. Vždy vidím dobrou stránku věcí. Jsou lidé, kteří všechno berou z té nejtěžší strany. Já to dělám obráceně. Když nemám nic jiného nežli jenom těžké utrpení, když je nebe zatemněno, takže nevidím ani paprsek světla, v pořádku, raduji se z toho.
91. Mým nebem je vždy zůstat v Jeho přítomnosti, nazývat Ho svým Otcem a být Jeho dítětem.
92. Naše srdce je tam, kde je náš poklad a náš poklad je nahoře ve vlasti, kde nám Ježíš připravuje místo pro sebe.
93. Konat dobro bez Boží pomoci je stejně nemožné, jako nechat v noci svítit slunce.
94. Cítím, že Ježíš sám ve mně působí, když jsem milosrdná. Čím více se s ním sjednocuji, tím více miluji i své sestry.
95. Protože je Bůh tak velkodušný ke mně, i já chci být velkodušná k Němu.
96. Cítila jsem, že je lepší mluvit s Bohem než o Bohu, protože do duchovních rozhovorů se míchá mnoho sebelásky.
97. Mysli na to, že Ježíš ve svatostánku je tu pro tebe, jenom pro tebe.
98. Vůbec nejsem nešťastná. Bůh mi dává přesně to, co dokážu unést.
99. Srdce, které se daruje Bohu, neztratí svou přirozenou něžnost. Naopak, tato něžnost roste tím více, čím je čistější a božstější.
100. Milovat znamená dát všechno a dát sebe sama.